

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא צריכא, דאתא בההוא יומא דמשלם חמש												◇	קו
עביד איניש דיזיף ליומיה	מר סבר: [חכמים]											◇	קו
לא עביד איניש דיזיף ליומיה.	ומ"ס: [אדמון]											◇	קו
הכא ביתמי עסקינו, דיתמי מיגבא גבי, אגבווי לא מגבינן מינייהו.	רמי בר חמא:											!	קו
והא זה גובה וזה גובה קתני												⚡	קו
זה גובה, וזה ראוי לגבות ואין לו.												!	קו
שתי תשובות בדבר: חדא, דזה גובה וזה גובה קתני	רבא:											⚡	קו
ועוד, לגבינהו ארעא ליתמי וליהדר וליגבינהו מינייהו, כדרב נחמן												⚡	קו
יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותן מהן	דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוה:											⚡	קו
קשיא.												■	קו
ולוקמה דאית להו ליתמי זיבורית, ואית ליה לדידיה עידיה ובינונית, דאזלי יתמי גבו בינונית ומגבו ליה זיבורית, דאי נמי בשל כל אדם הן שמין, הא אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מזיבורית												⚡	קו
הני מילי היכא דלא תפס, אבל היכא דתפס - תפס.												!	קו
שלש ארצות לנשואין: יהודה, ועבר הירדן, והגליל אין מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל באותה הארץ מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל לא מעיר לכרך ולא מכרך לעיר.												■	קו
מוציאין מנוה הרעה לנוה היפה, אבל לא מנוה היפה לנוה הרעה	[ת"ק]											◆	קו:
אף לא מנוה רעה לנוה יפה, מפני שהנוה היפה בודק.	רשב"ג:											◆	קו:
בשלמא מכרך לעיר - דבכרך שכיחי כל מילי, בעיר לא שכיחי כל מילי, אלא מעיר לכרך מ"ט?												⚡	קו:
מסייע ליה לרבי יוסי בר חנינא												!	קו:
מנין שישבת כרכים קשה? שנאמר: (נחמיה ו"א) ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים.	דא"ר יוסי בר חנינא:											■	קו:
רשב"ג אומר כו'.												■	קו:
מאי בודק?												^	קו:
כדשמואל												!	קו:
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:											■	קו:
כתוב בספר בן סירא: (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים												■	קו:
והאיכא שבתות וימים טובים												⚡	קו:
כדשמואל												!	קו:
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:											◆	קו:
אף לילות בשפל גנים גו ובמרום הרים כרמו - ממטר גנים לגנו, ומעפר כרמו לכרמים.	בן - סירא אומר:											■	קו:
הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין, הכל מעלין לירושלים ואין הכל מוציאין, אחד האנשים ואחד הנשים.												■	קו:
נשא אשה בא"י וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל.												■	קו:
נשא אשה בא"י וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל.												■	קו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
מימרא	מאן דאמר											
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל	[ת"ק]										◆	■
נותן לה ממעות קפוטקיא.	רבן שמעון בן גמליאל:										◆	■
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות קפוטקיא.												■
הכל מעלין לאתויי מאי?											⚡	
לאתויי עבדים.											!	◊
ולמאן דתני עבדים בהדיא, לאתויי מאי?											⚡	◊
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.											!	◊
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?											⚡	◊
לאתויי עבד שברח מחוצה לארץ לארץ, דאמרינן ליה: זבניה הכא וזיל, משום שיבת ארץ ישראל.											!	◊
הכל מעלין לירושלים לאתויי מאי?											⚡	◊
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.											!	◊
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?											⚡	◊
לאתויי אפי' מנוה הרעה לנוה היפה, ואידי דתנא רישא אין מוציאין, תנא סיפא נמי אין מוציאין.											!	◊
הוא אומר לעלות, והיא אומרת שלא לעלות - כופין אותה לעלות, ואם לאו - תצא בלא כתובה	ת"ר:											◊
היא אומרת לעלות, והוא אומר שלא לעלות - כופין אותו לעלות, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.												◊
היא אומרת לצאת, והוא אומר שלא לצאת - כופין אותה שלא לצאת, ואם לאו - תצא בלא כתובה												◊
הוא אומר לצאת, והיא אומרת שלא לצאת - כופין אותו שלא לצאת, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.												◊
נשא אשה כו'.												■
הא גופא קשיא												⚡
נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל	קתני:											⚡
אלמא בתר שיעבודא אזלינן												⚡
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל	אימא סיפא:											⚡
אלמא בתר גוביינא אזלינן												⚡
מקולי כתובה שנו כאן	רבה:											!
כתובה דרבנן.	קסבר: [ת"ק]											!
נותן לה ממעות קפוטקיא.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
כתובה דאורייתא.	קסבר: [רבן שמעון בן גמליאל]											◊
המוציא שטר חוב על חברו, כתוב בו בבל - מגבהו ממעות בבל, כתוב בו ארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל	תנו רבנן:											◊
כתוב בו סתם, הוציאו בבבל - מגבהו ממעות בבל, הוציאו בארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל												◊
כתוב בו כסף סתם - מה שירצה לווה מגבהו												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
רבי, מקרא אחר אני דורש: (ישעיהו מ"ב) נתן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה.	א"ל: [רבי אלעזר]									!	◊	קיא.
ואלא הכתיב נבלתי יקומן										⚡	◊	קיא.
ההוא בנפלים הוא דכתיב.										!	◊	קיא.
ורבי אבא בר ממל, האי נתן נשמה לעם עליה מאי עביד ליה?										⚡	◊	קיא.
מיבעי ליה לכדרבי אבהו	[רבי אבא בר ממל]									!	◊	קיא.
אפילו שפחה כנענית שבא"י - מובטח לה שהיא בת העולם הבא, כתיב הכא: לעם עליה, וכתוב התם: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור - עם הדומה לחמור.	דאמר ר' אבהו:									!	◊	קיא.
ורוח להולכים בה - א"ר ירמיה בר אבא א"ר יוחנן: כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	[רבי ירמיה בר אבא א"ר יוחנן]									■	◊	קיא.
ולר' אלעזר, צדיקים שבחוץ לארץ אינם חיים?										⚡	◊	קיא.
ע"י גלגול.	רבי אילעא:									!	◊	קיא.
גלגול לצדיקים צער הוא	מתקיף לה ר' אבא סלא רבא:									⚡		קיא.
מחילות נעשות להם בקרקע.	אביי:									!	◊	קיא.
(בראשית מ"ו) ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם - אמר קרנא: דברים בגו, יודע היה יעקב אבינו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוצה לארץ חיים, למה הטריח את בניו? שמא לא יזכה למחילות.	[קרנא]									■	◊	קיא.
כיוצא בדבר אתה אומר: (בראשית נ') וישבע יוסף את בני ישראל וגו', א"ר חנינא: דברים בגו, יודע היה יוסף בעצמו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוצה לארץ חיים, למה הטריח את אחיו ארבע מאות פרסה? שמא לא יזכה למחילות.	[רבי חנינא]									■	◊	קיא.
יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו'	שלחו ליה אחוהי לרבה:									○	◊	קיא.
מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד, כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו	אילפא מוסיף בה דברים:									○	◊	קיא.
אף על פי שחכם גדול אתה, אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת, אין לך רב יש לך רב, ומנו? רבי יוחנן ואם אין אתה עולה, הזהר בשלשה דברים: אל תרבה בשיבה - ששיבה קשה לתחונות, ואל תרבה בעמידה - שעמידה קשה ללב, ואל תרבה בהליכה - שהליכה קשה לעינים, אלא שליש בשיבה, שליש בעמידה, שליש בהילוך, כל ישיבה שאין עמה סמיכה - עמידה נוחה הימנה.	[אחוהי לרבה]									○	◊	קיא.
עמידה ס"ד? והאמרת: עמידה קשה ללב										⚡		קיא.
אלא, ישיבה שאין בה סמיכה - עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה.										!	◊	קיא.
הלכה כר' יהודה בפרדות	וכן אמרו: [אחוהי לרבה] יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד:									○	◊	קיא:
פרדה שתבעה, אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה.	דתניא, רבי יהודה:									○	◊	קיא.
יצחק - זה רבי יצחק נפחא	רב נחמן בר יצחק:									■		קיא.
שמעון - זה ר"ש בן פזי	[רב נחמן בר יצחק]									■		קיא.
ר"ל	ואמרי לה:									■		קיא.
אושעיא - זה רבי אושעיא ברבי.	[רב נחמן בר יצחק]									■		קיא.
עמי הארצות אינן חיים, שנאמר: (ישעיהו כ"ו) מתים בל יחיו וגו'.	רבי אלעזר:									◊	■	קיא.
מתים בל יחיו - יכול לכל? ת"ל: רפאים בל יקומו, במרפה עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר.	תניא נמי הכי:									■		קיא.
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, ההוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב	א"ל ר' יוחנן:									◊	■	קיא.
מקרא אחר אני דורש, דכתיב: (ישעיהו כ"ו) כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל, כל המשתמש באור תורה - אור תורה מחייהו, וכל שאין משתמש באור תורה - אין אור תורה מחייהו.	א"ל: [רבי אלעזר]									■	◊	קיא.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	מאן דאמר											
כל כינויי נדרים כנדרים, וחרמים - כחרמים, ושבועות - כשבועות, ונזירות - כנזירות.												
האומר לחברו מודרני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך, שאני אוכל לך, שאני טועם לך - אסור.												
מנודה אני לך - ר"ע היה חוכך בזה להחמיר.												
כל כינויי נדרים כנדרים.												
מאי שנא גבי נזיר דלא קתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי נדרים דקתני לכולהו?												
משום דנדר ושבועה כתיבי גבי הדדי תני תרתין, וכיון דתני תרתין תני לכולהו.												
וליתני כינוי שבועות בתר נדרים												
אידי דתנא נדרים דמיתסר חפצא עליה, תנא נמי חרמים דמיתסר חפצא עליה, לאפוקי שבועה דקאסר נפשיה מן חפצא.												
פתח בכינויין: כל כנויי נדרים, ומפרש ידות: האומר לחבירו מודר אני ממך. ותו, ידות אינש?												
איירי בהון, וחסורי מיחסרא												
כל כינויי נדרים כנדרים, וידות נדרים כנדרים.	והכי קתני:											
ולפרוש כינויין ברישא												
ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש ברישא												
במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין כו'	כדתנן:											
במה טומנין ובמה אין טומנין? אין טומנין כו'	[כדתנן]											
במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה? לא תצא אשה.	[כדתנן]											
וכל היכא דפתח לא מפרש ברישא?												
יש נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, ואלו נוחלין ומנחילין	והתנן:											
יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן	[והתנן]											
יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, ואלו טעונות שמן ולבונה יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, תנופה ולא הגשה, ואלו טעונות הגשה	[והתנן]											
יש בכור לנחלה ואין בכור לכהן, בכור לכהן ואין בכור לנחלה, ואיזהו בכור לנחלה ואין בכור לכהן	[והתנן]											
הלין משום דאושו ליה, מפרש ההוא דפתח ברישא.												
במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה	והא [תנן]											
דלא אושא												
יוצא גמל	וקתני:											
אלא לאו דווקא, זימנין מפרש ההוא דפתח ברישא, זימנין ההוא דסליק מפרש ברישא.												
ואיבעית אימא: ידות אידי דאתין מדרשא, מפרש להון ברישא.												
ולפתח הדין ברישא												
מיפתח פתח בכינויין דאורייתא ברישא, והדר מפרש ידות דאתין ליה מדרשא.												
הניחא למאן דאמר כינויין לשון נכרים הן, אלא למ"ד לשון שבדו להן חכמים להיות נודר בו, מאי איכא למימר?												

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדירים-כל כנויי	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ג	ב	א
מי קתני ידות? ולא חסורי קא מחסרת לה? אקדים נמי ותני: ידות - כל ידות נדרים כנדרים, וכל כינויי נדרים כנדרים, ואלו הן ידות: האומר לחבירו, ואלו הן כינויי: קונם, קונח, קונס.									!		
וידות היכא כתיב?										^	◇
(במדבר ו) איש כי יפליא לנדור נדר נויר להזיר לה'											!
נויר להזיר - לעשות ידות נזירות כנזירות	ותניא:										!
אין לי אלא בנזירות, בנדרים מנין?										^	◇
ת"ל: איש כי יפליא לנדור נדר נויר להזיר לה', מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות, מה נזירות עשה בו ידות נזירות כנזירות, אף נדרים עשה בהם ידות נדרים כנדרים ומה נדרים עובר בכל יחל ובכל תאחר, אף נזירות עובר בכל יחל ובכל תאחר ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.											!
מ"ש גבי נזירות? דכתיב: נויר להזיר, נדרים נמי הא כתיב: לנדור נדר, והיקשא למה לי?											⚡
אי כתב נדר לנדור כדכתב נויר להזיר, כדקאמרת לא צריך היקשא, השתא דכתיב: לנדור נדר, דברה תורה כלשון בני אדם.											!
הניחא למאן דאית ליה דברה תורה כלשון בני אדם, אלא למאן דלית ליה דברה תורה כלשון בני אדם, האי לנדור נדר מאי עביד ליה?											⚡
דריש ליה: לעשות ידות נדרים כנדרים, ומקיש נזירות לנדרים. נויר להזיר - דריש ליה: מלמד, שהנזירות חל על הנזירות.											!
ולמ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, ונויר להזיר דריש: לעשות ידות נזירות כנזירות, שהנזירות חל על הנזירות מנא ליה?											⚡
הניחא אי ס"ל כמ"ד אין נזירות חל על נזירות											!
אלא אי ס"ל כמ"ד נזירות חל על נזירות, מנא ליה?											⚡
נימא קרא ליזור, מאי להזיר? שמעת מינה תרתי.											!
אית תנא דמפיק ליה לידות מן לנדור נדר, ואית תנא דמפיק ליה מן (במדבר ל) כל היוצא מפיו יעשה.	במערבא אמרי:										!
ומה נדרים עובר (במדבר ל) בכל יחל ובכל תאחר.	אמר מר:										■
בשלמא כל יחל דנדרים משכחת לה, כגון דאמר ככר זו אוכל ולא אכלה - עובר משום כל יחל דברו, אלא כל יחל דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נויר הוה ליה נויר, אכל קם ליה בכל יאכל, שתה קם ליה בכל ישתה.											⚡
לעבור עליו בשנים.	רבא:										!
כל תאחר דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נויר הוה ליה נויר, אכל קם ליה בכל יאכל באומר לכשארצה אהא נויר.											!
ואי אמר כשארצה ליכא כל תאחר.											⚡
כגון דאמר לא איפטר מן העולם עד שאהא נויר, דמן ההיא שעתא הוה ליה נויר, מידי דהוה האומר לאשתו הריני גיטיך עשה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד, אלמא אמרינן: כל שעתא ושעתא דילמא מיית, הכא נמי לאלתר הוי נויר, דאמרינן: דילמא השתא מיית.	רבא:										!
כגון דנזר והוא בבית הקברות.	רב אחא בר יעקב:										!
הניחא למ"ד לא חיילא עליה נזירות מאלתר, אלא למ"ד מאלתר חיילא עליה, מי איכא כל תאחר?											⚡
חיילא נזירות עליה מאלתר, וכי פליגי - לענין מלקות פליגי.	ועוד, האמר מר בר רב אשי:										⚡
אפ"ה קם ליה בכל תאחר, משום דקא מאחר נזירות דטהרה.											!
הואיל וכן, נויר שטימא עצמו במזיד - עובר משום כל תאחר דנזירות טהרה.	רב אשי:										■
עובר בכל תאחר תגלחתו, ולא מיבעיא למ"ד תגלחת מעכבת, אלא אפ"ה למ"ד תגלחת אינה מעכבת, מצות גילוח מיהא לא מיקיים.	רב אחא בריה דרב איקא:										!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
עובר בבל תאחר קרבנותיו.	מר זוטרא בריה דרב מרי:											◇	!	ד.		
ומן הכא נפקא ליה? מהתם נפקא ליה: (דברים כג) כי דרוש ידרשנו - אלו חטאות ואשמות													⚡	◇	ד.	
מהו דתימא, חידוש הוא שחידשה תורה בנויר.													!	◇	ד.	
מאי חידוש?													^	◇	ד.	
אלימא דלא מתפיס ליה לחטאת נזיר בנדר													!	◇	ד.	
הרי חטאת חלב שאין מתפיסה בנדר, ועובר בבל תאחר													⚡	◇	ד.	
אלא מאי חידושיה? סד"א, הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן הוי נזיר לכל, אימא לא ליעבור עליה משום בל תאחר, קמ"ל.													!	◇	ד.	
כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל	הניחא למ"ד: [ת"ק]												⚡	◇	ד.	
אין נזיר עד שיזיר מכולן	אלא לר"ש, דאמר:												⚡	◇	ד.	
מאי איכא למימר?													⚡		ד.	
ועוד, האי חידוש לחומרא הוא													⚡	◇	ד.	
אלא מאי חידושיה? דסד"א, הואיל ואם גילח על אחת משלשתן יצא, לא ליעבור עליה בבל תאחר, קמ"ל.													!	◇	ד.	
ואיבעית אימא: מאי חדושיה? משום דלא מתפיסו בנדר													!	◇	ד:	
והא דקא קשיא לך חטאת חלב													⚡		ד:	
חטאת חלב קאתיא לכפרה, חטאת נזיר למאי אתיא?													!	◇	ד:	
והרי חטאת יולדת, דלא אתיא לכפרה, ועבר עליה משום בל תאחר													⚡	◇	ד:	
ההיא קא שריא לה למיכל בקדשים.													!	◇	ד:	
ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.	אמר מר:													⚡	◇	< ד:
למה לי היקשא? תיתי במה מצינו מנדרים														⚡	◇	ד:
דילמא גבי נדרים הוא דמיפר, משום דלא אית ליה קיצותא, אבל גבי נזירות דאית ליה קיצותא, דסתם נזירות ל' יום - אימא לא, קמ"ל.													!	◇	ד:	